



α

Είδα

μέσα στα μάτια σου τον πόλεμο τελειωμένο.
Πουλάκια και ήλιος στα κλαδιά! Το παιδικό μου σύμπαν

με τις χρυσές του ζωγραφιές, είδα μέσα στα μάτια σου.

Όσους σταυρούς δεν έμπεξαν στη γης μετά τις μάχες,
χιλιάδες, σ' έναν κόκκινο κάμπο από παπαρούνες,
μακριές σειρές, ανώνυμους σταυρούς, πάνω και κάτω,
τους σταυρούς όλων των εθνών, είδα μέσα στα μάτια σου.

Είδα μέσα στα μάτια σου τις νύχτες να κυλάνε
μεγάλους ποταμούς σιωπής, όπως στα έξι μου χρόνια.
Της θλίψης την αστροφεγγιά είδα μέσα στα μάτια σου.

Είδα μέσα στα μάτια σου τον κόσμο να με θυμάται
κι όλα όσα αντίκρυσσά παιδί να με φωνάζουν με τ' όνομά μου.
Της δικαιοσύνης η σκηνή την καλοσύνη που έγενεφε
να πλησιάσουν τα βουνά είδα μέσα στα μάτια σου.

Είδα την αιωνιότητα του ήλιου ανανεωμένη.
Τη χλόη να φέγγει των αρνιών τα πόδια. Την αυγή
να βάφει το άσπρο τους μαλλί.
Το αιώνιο μου παράπονο είδα μέσα στα μάτια σου.
Την ψυχή μου,
αυτόν τον λαβωμένο Ιησού είδα μέσα στα μάτια σου.

ελαφρώς παραφρασμένοι, σκόρπιοι στίχοι του Νικηφόρου Βρεττάκου , από το ποίημα του «Μαργαρίτα»

Πηγή: misha.pblogs.gr